

Veridicus

Pater Kajetan

Roman po ustnih, pisanih in tiskanih virih

52

Odkar sem te imel poslednjič pred seboj, moj dnevnik, je minilo mesec dni.

Malo časa, a koliko in kako čudovito se je medtem izpremenilo! Kakor sanje se mi zdi vse, kar je za mano — le nekaj tednov, a že tako daleč.

Da, va banque — svojo zadnjo karto sem bil izigral. Za poslednji očetov blagoslov. Ob moji roki naj bi se preselil s tega sveta trpljenja, solz in krivic v večno blaženstvo. Te želje mu nisem mogel odreči, in Bog me zato ne obsodi. Za človeško sodbo pa se ne menim . . .

Ko sem vstopil v očetovo sobo, sem videl le drhteče roke, ki so se iztezale k meni.

«Janez, samo da si prišel! Zdaj rad umrjem!» — In očka me je poljubil. Od mojih otroških let ni tega več storil.

«Konec je z mano. Za vašo materjo grem. Samo tebe sem še čakal. Da moliš z mano in mi zatisneš oči,» je dejal.

Jaz pa sem drgetal. Moj oče, nekdanji orjak, zdaj čisto drobčen kupček kosti, belolas kakor ovčica, je ležal pred mano. Samo še senca, a duševno čudovito bister.

«Ne, ne očka. Še ni konca — še si opomorete,» sem ga tolažil in božal po košenih rokah.

«Dozorel sem — samo za v grob sem. Nič se ne bojim umreti. Dovolj dolgo sem živel . . . Za vse Bogu hvala! Lepo smo se imeli včasih . . . srečen sem bil. Bog ti poplačaj vse, kar si storil zame . . . in tudi vse, kar si storil drugim ljudem . . . Vesel sem bil, ko sem videl, kako so te radi imeli povsod . . . Zmerom sem slišal, da ni boljšega in modrejšega duhovna od tebe. In sem bil zato še posebno srečen . . . Krivico so ti storili, da si moral vendarle v kloster. In krivic še ni konec . . .»

«Saj sem šel sam, očka!»

«Vem, sam . . . Ušel si jim v kloster. Druga ti ni kazalo. Zakopal si se sam živ v grob. Vem . . . Iz nevoščljivosti, ker si bil modrejši povsod in priljubljen, samo zato so te preganjali. Ker nisi hotel uganjati politike v cerkvi, so te mrzili . . . Pijanec, nečistnik, prepeč, slepar . . . vse, vse bi bil lahko, — vse grehe bi ti odpustili. Ker pa si ušil ljudi le ljubezni, odpuščanja, potrpljenja drugega z drugim, so te sovražili in preganjali . . . Toda Bog je pravičen in njegova plačila ti ne vzame noben fajmošter in noben škof . . . Tudi zdaj slišim o tebi samo lepe novice . . . kakšen izvrsten pridigar si, kako se ljudje tarejo v cerkvi, kadar stojiš na leci, kako lepo orglaš . . . vesel sem, kadar slišim to. A srečen nisi. Vem . . . Tako blede si; slab si videti.»

«Vso noč sem se vozil, očka.»

«Ne samo zato. O, vse vem . . . Pa lačen si? — Ej, Micika, Urška, dajta mu, no . . .»

Utrudil se je. Že več dni ni govoril toliko. Hipoma je zaspal. Na obrazu pa mu je ležal nasmehek, dasi je hropeč sopol in so pljuča delovala očitno le še z naporom.

Umil sem se in hitel v frančiškansko cerkev maševati. Ko sem se vrnil, je očka spal še vedno.

Urška me je pozvala, naj grem zajtrkovat. Šel sem v Jožefovo stanovanje in tam sem našel Minko. Samo roko sem ji stisnil in govoril le z Urško. Bližajo se ji težki časi. Zal ji je, da dedek ne bo mogel več pestovati vnukinje. Tako se je radoval punčke, saj je bil trdno prepričan, da bo to pot dekelce in ne deček.

Jože je bil na delu in Tone v svoji delavnici; Janezek pa je odšel že zgodaj na pašo s svojo kozo.

Ko je odšla Urška na drugo stran veže poslušati, ali očka še spi, sem povedal Minki:

«Ušel sem iz samostana. Prior me ni pustil niti k umirajočemu očetu. A molčite! Prestal sem že toliko nasilja, prestanem še to — menda zadnje.»

«Moj Bog! In zaradi mene vas niso pustili!» je zaječala.

«Groza me je —»

«In če se ne vrnem več tja?» sem vprašal.

«Oh!» je vzklopela, me hrepeneče pogledala, a takoj povabila oči in sklenila roki.

«Ljubezni je vse mogoče. Sama si rekla tako. In minole tedne sem v samotni toliki razmišljal o tem . . . Minka, ako se ne vrnem več v samostan, ako vržem stran to kuto, ali imaš dovolj moči v sebi, da greš z menoj, da začneva skupaj kot ena duša novo borbo z življenjem?»

«Grem . . . kamorkoli . . . Janko, Janko!»

Objel sem jo, pritiskal nase, poljubljal na sence, na čelo, na lica in šepetal:

«Ljubim te nad vse na svetu, ti dobro moje dekle!»

Ona pa mi je ovila roke okoli ramen in me poljubila na usta. Zameglilo se mi je . . . od razkošja sem zavzdihnil . . . usta so se držala usten, telo se je priželo k telesu . . . brezkončna, nepopisno razkošna minuta . . .

Tedaj se je zgodil čudež! Zunaj so se odprla vrata očetove sobe. Vračala se je k nama Urška. Minka je sedla in si zakrila obraz, jaz pa sem stopil k oknu in se sklonil nad lončke s cveticami.

«Očka so se zbudili. In pomislita, kakšne so se iznebili!» je pripovedovala Urška. Po glasu sem čutil, kako komično se ji zdi očkova govorica. «Dejali so: Janez in Micika bi bila naj-srečnejši zakonski par. O, če bi bilo to mogoče, bi bilo konec vsega trpljenja!»

Planila sva: «To so rekli?»

«Hahaha! Mislila sem že, da se jim blede, — a so govorili čisto pametno in resno!»

Vsi trije smo hiteli k očetu: Urška z glasnim smehom, midva radostno razburjena in prešunjena po očetovi misli . . . sam Bog jim jo je vdihnil prav v istem trenutku, ko sva tudi sama sklenila, da storiva konec vsem mukam in se združiva makar proti vsemu svetu.

«Glejte, očka, vsi se smejemo vašim besedam!» je dejala Urška. «Bolni ste, a še zmerom ste tak šalivec.»

«Neumna si, Urška,» je odgovoril očka. «Kar sem mislil že toliko let, sem ti povedal. In tudi vama rečem: nesreča je, da je Janko duhoven. Dandanes noben poštenjak ne more biti in ne sme biti duhoven. Ako pa le mora biti, je hujski mučenik, kakor oni prvi kristjani, ki so jih kot baklje zažigali in jih zverinam metali v žrelo . . . Janko in Micika bi bila lahko naj-srečnejši zakonski par, tako pa sta kakor na križu razpeta, a ne moreta ne živeti, ne umreti.»

Nosim
perilo, kravate, rokavice,
nogavice itd. od turške
A. Sinkovec nast. H. Soss
Ljubljana, Mestni trg 19.
1910a III

Ažurira in entla
volno v vseh barvah 1908/a
Toni Jager-Černe
Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

VZAMEM V NAJEM
VEČJE POSESTVO
s 50 do 140 oralov zemlje, stanovanjsko
hišo, hlevi in gospodarskim poslopjem,
ne predaleč od kake železniške postaje.
Posedstvo mora biti na razpolago edino
najemniku in mora biti na njem prostora
za 40 glav živine. Ponudbe z natanč-
nim popisom posestva in razmer ter z
navedbo oddaljenosti od postaje nasloviti
je na oglasni zavod Vorišča naslednik
Maribor, Slomškov trg 16. 5016a

5037a **Sprejme se**
hotelska sobarica
zmožna kavicje. — Vpraša se Hotel Strukelj.

Jšče se rezbarski pomočnik
mešane stroke, v glavnem za pečate, štampilje
iz medi, za napisne modene plošče in jeklene
stauce. Prednost imajo oni, ki so vajeni tega dela
tudi v zlatu in srebru (Flachstich). Nastop takoj
ali v 14 dneh. Plača dobra. Stalno nameščenje.
Ponudbe pod šifro „Zagreb II-894“ na Inter-
reklam, d. d., oglasni zavod, Zagreb, Palmotičeva 18.

Tužnim srcem naznanjamo, da je naš
edini preljubljeni sinček
Mišo Semolič
danes po kratki a mučni bolezni sladko
zaspal. Pogreb nepozabnega se bo vršil dne
8. t. m. ob pol 4. uri popoldne na pokopališču
Pobrežje.
Maribor, 6. oktobra 1924.
ŽALUJOČI OSTALI

Knjigovodja-bilancista

samostojno moč, po možnosti neoženjenega, išče za
takojšnji nastop **Konzervna tovarna „Globus“**,
d. d. na Vrhniki. Plača po dogovoru. — Reflek-
tira se samo na prvovrstne moči s prima-referencami.

Spretnega 5078/a mlinskega zastopnika

ki ima kapital in je pri odjemalcih dobro
uveden, išče jugoslovanski proizvajanja selo
zmožen mlin. Ponudbe s šifro „Mlinski za-
stopnik V-88“ sprejema **Interreklam**,
d. d., oglasni zavod v Zagrebu, Pal-
motičeva ulica št. 18.

ALOMA COMPANY

anončna in reklamna družba z o. z.
Centrala: **LJUBLJANA** BEograd
Kongresni trg 3 Kolarjeva 7

Generalno zastopstvo za Italijo:

G. Cehovin, Trst, Viale XX Settembre 65

Oglase **Adrese**

po originalnih časopisnih trgovskih, industrijskih in
tarifnih za vse tu- in ino- drugih podjetij, garantirano
zemске časopise pravilne

Plakatiranje

v Ljubljani, Beogradu in ostalih mestih Jugoslavije, želez-
niško plakatiranje po vseh jugoslov. železniških postajah

Kinoreklama **Informacije**

v Ljubljani kakor tudi v trgovskega značaja iz Jugo-
drugih jugoslovanskih kine- slavije kakor tudi iz drugih
matografih držav

Zastopstvo intern. veleposlov

Ljubljana, Praga, Liberec, Gradec; prodaja legitimacij in
tozadevne informacije

4574a

Razpis.

Podpisani okrajni zastop razpisuje

službo cestnega mojstra.

Pravilno kolkovane prošnje je pred-
ložiti okrajnemu zastopu najkasneje do
20. novembra 1924. Prošnji je pri-
ložiti: krstni list, domovnico, pravno iz-
pričevalo, družinski izkaz, oziroma samski
list, zadnje šolsko izpričevalo, izpričevalo
usposobljenosti za to službo in dokaze o
dosedanjem službovanju.

Nastop službe in plača po dogovoru.

Okrajni zastop v Ormožu,

dne 4. oktobra 1924.

Viktor Črnko
uradnik Kranj. ind.
družbe

Mija Črnko
roj. Lukman

poročena

Ljubljana Jesenice

Najnovejši izum

da se stari, že obledeli
jedilni stoli, klubske
garniture, fotelji itd.,
ki so preoblečeni z
usnjem, lahko nanovo
prebarvajo in pridejo
do prvotne barve, ima
DRAGOTIN PUC
tapetnik v Ljubljani
Kolodvorska ulica 18.
5093a

ADVOKAT

Dr. Henrik Tuma

naznanja, da je odprl pisarno
na Dunajski cesti šte. 17/I.

5054a

Velika izbira najnovjših modelov in klobukov iz
klobučine (filc) vedno v zalogi v modnem salonu

Ida Škof-Wanek naslednici

Ljubljana, Pod Trančo št. 2

Predelovanje in preoblikovanje damskih klobukov.

1922 a

Točna postrežba! Priznane solidne cene!

Naročajte, čitajte in razširjajte
dnevnik „JUTRO“!

Zadružna hranilnica

registrovana posojilna in gospodarska zadruga z o. z.

v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 19

sprejema vloge na **hranilne knjižice** in
tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.
Večje in stalne vloge z odpovednim rokom
obrestuje po dogovoru.

Daje posojila proti vknjižbi, poroštvo in
zastavitvi.

1853a

SINGER ŠIVALNI STROJI so na vsem svetu
poznani kot najboljši
Singer šivalni stroji, Bourne & Co., New York 709/a Prodaja na obroke
Ljubljana, Selenburgova ul. 3

Centrala za SHS:
Zagreb
Maruličeva ul. 5
Zastopstva v vseh mestih